

Metodologie 2 - SP7MP_MTP2

Iveta Siebenbürgerová – 327 342

Komentář psát nemusíte, stačí obodovat!

Téma

Felinoterapie v kontextu ostatních zooterapií

Výzkumný problém

Využití felinoterapie při výuce na ZŠ speciální

Hlavní výzkumná otázka

Proč není felinoterapie využívána při výuce na ZŠ speciální stejně často, jako ostatní zooterapie?

Vedlejší výzkumné otázky

Jsou na ZŠ speciální využívány zooterapie?

Je felinoterapie vhodná pro výuku na ZŠ speciální?

Proč jsou využívány jiné zooterapie?

Jaká jsou kritéria výběru zooterapií?

Proč je téma relevantní?

Na základních školách speciálních se již běžně využívá hippoterapie a canisterapie.

Felinoterapie se s úspěchem využívá v domovech důchodců. Je předpoklad, že zájem o tuto terapii bude stoupat.

Cíl výzkumu

Cílem výzkumu by mělo být zhodnocení situace na základních školách speciálních v ČR, zjistit na kolik procent je felinoterapie využívána, jaké jsou její výhody a nevýhody při použití na ZŠ speciální a proč jsou upřednostňovány jiné zooterapie.

Výzkumná strategie

Kvalitativní výzkum

Zdůvodnění výběru výzkumné strategie

Kvalitativní výzkum jsem vybrala, protože nabízí práci v přirozeném prostředí respondentů. Chtěla bych se tématem zabývat do hloubky a podat komplexní obraz o problematice.

Metody sběru dat

Rozhovor, pozorování

Výzkumná jednotka

Základní školy speciální. Chtěla bych kontaktovat 4 zástupce ředitelů a provést s nimi rozhovory, protože předpokládám, že budou mít nejvíce informací o realitě probíhané na jejich školách. Dále bych se věnovala pozorování, výzkum bude probíhat po dobu mé praxe, vždy deset dní na jedné škole.

Scénář rozhovoru

Úvod – Představení, seznámení se zástupcem ředitele, vysvětlení důvodů rozhovoru, získání souhlasu se záznamem rozhovoru

Hlavní otázky:

Probíhají na vaší škole nějaké zooterapie? Jaké?

Kdy jste je začali využívat?

Jak často probíhají?

Proč jste si vybraly tuto terapii?

Jste spokojeni s terapeutickým týmem, který k vám dochází?

Znáte felinoterapii?

Neuvažovali jste o ní?

Navazující a rozvíjející otázky se budou vyvíjet na každé škole individuálně, nebo také podle různých informací získaných pozorováním.

Závěr – Poděkování za rozhovor, rozloučení

Plán pozorování

Pozorování je královnou metod. Bude probíhat vždy po celou dobu praxe. Chtěla bych navštívit hodiny terapií se zvířaty, pokud budou na škole probíhat. Je možné, že se na některé otázky při rozhovoru nedozvím odpověď, nebo nebude pravdivá. Chtěla bych pozorně

sledovat celý chod školy, jejich přístup k novým věcem, jako jsou například méně tradiční zooterapie.

Praktické a etické problémy

Rizikem může být neochota spolupráce. Jistě je velmi důležitý první kontakt a vysvětlení, že je nechci nějak poučovat, že dělají něco špatně, když například žákům nenabízí žádnou zooterapii.

Terénní poznámky

První školu, na které jsem prováděla první výzkumné šetření jsem již znala z předchozí praxe. Věděla jsem, že dříve pravidelně probíhala hippoterapie, ale nyní byla nahrazena canisterapií. Se zástupkyní ředitele jsem se již znala, proto odpadlo představování a s rozhovorem ochotně souhlasila. Protože jsem již o situaci na škole něco věděla, odpadly otázky typu: Probíhá na vaší škole nějaká zooterapie? Rozhovor probíhal spíše neformálně, některé otázky jsem měla připravené, ale v průběhu mě napadlo několik dalších, například, jestli někdo přišel s nabídkou. První rozhovor byl krátký, v podstatě nedokončený, protože zástupkyně musela náhle odejít. K pokračování rozhovoru zatím nedošlo.

Záznam rozhovoru

1. „Proč už nejezdíte na hippoterapii?“

„Po pravdě začínáme mít problémy s penězi, granty pomalu končí. Bylo to drahé, dojíždění.“

2. „Jak dlouho jste tam jezdili? Myslím kolik let?“

„Asi šest let, tak jednou do měsíce.“

3. „A jak to začalo s canisterapií?“

„Sháněli jsme nějakou levnější variantu. A taky jsme sami chtěli změnu, vyzkoušet něco nového.“

4. „A o jiných terapiích jste neuvažovali?“

„Jiné nejsou moc rozšířené, vím kam míříte, myslíte kočky.“ (Zástupkyně ví o mém zájmu o kočky.)

5. „Ano felinoterapie.“

„No kdyby někdo přišel s rozumnou nabídkou, jistě bychom ho neodmítli.“

6. „Takže nikdo nepřišel?“

„S kočkou ne, jenom pejskaři, ale ty už máme. Chodí sem každé pondělí dva, jeden na polohování, jeden na hraní pro ty méně postižené.“

7. „Takže jste se situací spokojeni? Nechtěli byste víc variant?“

„*Jsmé rádi aspoň za ty pejsky, ty koně nás mrzí, ale celkově to bylo dost komplikované, teď, když dochází psi k nám, je to lepší. I tak pořád někam chodíme, divadlo, plavání.*“

Návrh na modifikaci výzkumného návrhu na základě zkušenosti

Myslím, že musím rozhovory více připravit na různé varianty prvních odpovědí a celkově se na rozhovory více připravit. Problémem jistě bude nedostatek času zástupců, s čímž už jsem se setkala.

Seznam relevantní (odborné) literatury

PINKAVOVÁ, Hana. Význam felinoterapie. In *Nové trendy v ošetrovatelské péči*. Brno : Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2007. ISBN 978-80-7013-451-1.

PIPEKOVÁ, J.; VÍTKOVÁ, M. (ed.) Terapie ve speciálně pedagogické péči. Brno : Paido, 2000 . ISBN 80-85931-83-4

PIPEKOVÁ, J. (ed.) Kapitoly ze speciální pedagogiky. 3., rozšířené a přepracované vydání. Brno : Paido, 2010. ISBN 978-80-7315-198-0

NERAŤDIČ, Z. Animoterapie aneb Jak nás zvířata léčí. 1. vyd. Praha : Albatros, 2006. 159 s. ISBN 80-00-01809-8.

VALENTA, M.; MÜLLER, O. Psychopedie . Praha : Parta, 2003,2007. ISBN 80-7320-063-5.

VILEMÍNSKÝ, M.: Zooterapie ve světle objektivních poznatků. České Budějovice : DONA s.r.o., 2007. ISBN 978-80-7322-109-6.

KOLEKTIV AUTORŮ. *Povídání o canisterapii*. Vyškov: Sdružení pro pomoc zdravotně postiženým. Piafa, 2000.

KOLEKTIV AUTORŮ. *Zvíře jako partner a průvodce člověka*. Praha: Archa, 2004.

GALAJDOVÁ, L. *Pes lékařem lidské duše aneb Canisterapie*. Grada Publishing, 1999. ISBN 80-7169-789-3.

GAVORA, P. *Úvod do pedagogického výzkumu*. Brno : Paido, 2000

KARÁSKOVÁ, V., KRAUSOVÁ, A. *Pes a dítě s mentálním postižením*. Olomouc : Univerzita Palackého v Olomouci. 2004.

MÜLLER, O. *Terapie ve speciální pedagogice. Teorie a metodika*. Olomouc: UP. 2005.

SEITLOVÁ, K.: Zooterapie a zdravotní rizika s ní spojená. In mezinárodní seminář o zooterapiích 27.6. – 1.7.2003 v Brně – Sborník příspěvků, Sdružení Filia Brno, Brno, 2003

GREIFENHAGEN, S., N. BUCK-WERNER, O. *Tiere als Therapie*. Kynos, 2007. ISBN 978-3-933228-24-6.

FÖRSTER, A. *Tiere als Therapie - Mythos oder Wahrheit? Zur Phänomenologie einer heilenden Beziehung mit dem Schwerpunkt Mensch und Pferd*. Ibidem, 2005. ISBN 3-89821-421-4.

PROTHMANN, A. *Tiergestützte Kinderpsychotherapie - Theorie und Praxis der tiergestützten Psychotherapie bei Kindern und Jugendlichen*. Peter Lang, Frankfurt am Main 2008, 2. ergänzte Auflage, ISBN 978-3-631-57672-4.